

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 juni 2008

WETSVOORSTEL

**tot organisatie van het opsporen en
informerende van de begunstigde van slapende
levensverzekeringsovereenkomsten**

(ingediend door de heer Jean-Luc Crucke)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	17

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 juin 2008

PROPOSITION DE LOI

**organisant la recherche et l'information des
bénéficiaires des contrats d'assurance sur la
vie dormants**

(déposée par M. Jean-Luc Crucke)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	17

cdH	:	centre démocrate Humaniste	
CD&V – N-VA	:	Christen-Democratisch en Vlaams/Nieuw-Vlaamse Alliantie	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
FN	:	Front National	
LDD	:	Lijst Dedecker	
MR	:	Mouvement Réformateur	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
PS	:	Parti Socialiste	
sp.a+VI.Pro	:	Socialistische partij anders + VlaamsProgressieven	
VB	:	Vlaams Belang	

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 52 0000/000 :	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 52 0000/000 :	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA :	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA :	Questions et Réponses écrites
CRIV :	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)	CRIV :	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV :	Beknopt Verslag (blauwe kaft)	CRABV :	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV :	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)	CRIV :	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN :	Plenum	PLEN :	Séance plénière
COM :	Commissievergadering	COM :	Réunion de commission
MOT :	moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT :	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
Bestellingen :	Commandes :
Natieplein 2	Place de la Nation 2
1008 Brussel	1008 Bruxelles
Tel. : 02/ 549 81 60	Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74	Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be	www.laChambre.be
e-mail : publicaties@deKamer.be	e-mail : publications@laChambre.be

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel beoogt de individuele levensverzekeringsovereenkomsten (eerste pijler) buiten de tweede pijler (groepsverzekeringsovereenkomsten) waarvan de begunstigden zich niet melden op het ogenblik dat de prestaties opeisbaar zijn geworden. Dit zijn de zogeheten slapende verzekeringsovereenkomsten.

Het wetsvoorstel strekt ertoe de verzekeringsondernemingen ertoe te verplichten op zoek te gaan naar de begunstigden als dezen zich niet spontaan melden. Ingeval de begunstigden niet worden gevonden, worden de prestaties overgemaakt aan de Deposito- en Consignatiekas, waartoe de begunstigden zich kunnen wenden.

Dit voorstel voorziet ook in de instelling van een aanspreekpunt dat de betrokken begunstigden en verzekeringsondernemingen moet samenbrengen.

RÉSUMÉ

La proposition vise les assurances sur la vie individuelles (premier pilier), hors le deuxième pilier (assurances-groupe), dont les bénéficiaires ne se manifestent pas au moment où les prestations deviennent exigibles. Il s'agit des contrats dits «dormants».

Il est fait obligation, dans ces cas-là, aux compagnies d'assurances d'effectuer des recherches en vue de retrouver les bénéficiaires. S'il ne leur est pas possible de les retrouver, les prestations sont alors transmises à la Caisse des Dépôts et Consignations, auprès de laquelle les bénéficiaires peuvent s'adresser.

La proposition instaure également un point de contact, chargé de la rencontre entre les bénéficiaires et les compagnies d'assurances concernées.

TOELICHTING

1) ALGEMEEN KADER

Dit wetsvoorstel strekt ertoe het aantal niet-afgehandelde, zogenoemde slapende levensverzekeringsovereenkomsten zoveel mogelijk te beperken. Momenteel is er in België geen enkele ernstige en diepgaande studie uitgevoerd om, ook maar bij benadering, het aantal slapende levensverzekeringsovereenkomsten te kennen. Toch kan niet worden ontkend dat een bepaald aantal levensverzekeringsovereenkomsten voor onbepaalde tijd ligt te slapen bij de verzekeringsondernemingen.

Er kunnen verschillende oorzaken aan de basis liggen van een dergelijke situatie.

Zo kan een verzekeringsnemer bijvoorbeeld de begunstigde van de overeenkomst zijn, maar eenvoudigweg vergeten zijn dat die bestaat. Zodra een overeenkomst ten einde loopt, kan de levensverzekeraar moeilijkheden ervaren om de verzekeringsnemer te vinden indien deze een aantal keren is verhuisd zonder de verzekeraar hiervan op de hoogte te brengen of indien hij in het buitenland is gaan wonen.

Wanneer de verzekeringsnemer de overeenkomst sloot ten gunste van een derde om hem een kapitaal bij overlijden te garanderen, wordt alles nog ingewikkelder. Enerzijds kunnen de verzekeraars immers, naast de problemen rond de adresveranderingen van de begunstigde, ook worden geconfronteerd met moeilijkheden om de begunstigde te identificeren. Dat is het geval wanneer de begunstigingsclausule te algemeen is, zoals «de geboren of nog niet geboren kinderen».

Anderzijds kan de begunstigde van een overlijdensverzekering niet op de hoogte zijn van het bestaan van die overeenkomst in zijn voordeel en onderneemt hij bijgevolg niet de nodige stappen bij de levensverzekeraar wanneer de verzekeringsnemer overlijdt.

Men mag niet vergeten dat artikel 1247 van het Burgerlijk Wetboek meebrengt dat de verzekeringsprestaties haalschulden zijn. De begunstigde van de prestaties dient te bewijzen dat de prestaties verschuldigd zijn omdat het risico verwezenlijkt is – bijvoorbeeld wanneer men met pensioen gaat, bij een levensverzekering bij leven, of wanneer de verzekeringsnemer overlijdt, bij een verzekering bij overlijden. Juridisch gesproken moeten de verzekeringsondernemingen die rol niet op zich nemen. Zij zijn dus helemaal niet verplicht om op zoek te gaan naar de begunstigden van die verzekeringen wanneer de prestaties opeisbaar zijn geworden.

DÉVELOPPEMENTS

1) CADRE GÉNÉRAL

La présente proposition de loi a pour objectif de limiter au maximum le nombre de contrats d'assurance sur la vie qui ne trouvent pas de dénouement et qui sont dits «dormants». À l'heure actuelle, aucune étude sérieuse et exhaustive n'a été réalisée en Belgique afin d'appréhender, même de manière approximative, le nombre de contrats d'assurance sur la vie dormants. Cependant, il est indéniable qu'un certain nombre de contrats d'assurance sur la vie dorment indéfiniment auprès des compagnies d'assurances.

Une telle situation peut avoir plusieurs origines.

Ainsi, par exemple, lorsque le souscripteur est le bénéficiaire du contrat, il peut tout simplement en avoir oublié l'existence. Le contrat arrivé à terme, l'assureur-vie peut rencontrer des difficultés à retrouver la trace du souscripteur si, par exemple, il a déménagé à plusieurs reprises sans l'en informer ou s'est installé à l'étranger.

Lorsque le contrat a été conclu par le souscripteur au profit d'un tiers, afin de lui assurer un capital à son décès, les choses se compliquent encore. En effet, d'une part, les assureurs peuvent, en sus des problèmes pouvant être liés à des changements d'adresses de ce bénéficiaire, être confrontés à des difficultés d'identification de ce bénéficiaire. C'est le cas lorsque la clause d'attribution est trop générale, comme par exemple «les enfants nés ou à naître».

D'autre part, le bénéficiaire d'une assurance-décès peut ne pas être informé de cette souscription à son profit et, dès lors, ne pas entamer les démarches auprès de l'assureur-vie au décès du souscripteur.

Il faut garder à l'esprit que l'article 1247 du Code civil a pour conséquence que les prestations d'assurance sont des dettes quérables. C'est au bénéficiaire des prestations de prouver que les prestations sont dues suite à la réalisation du risque, à savoir, par exemple, dans l'hypothèse d'une assurance sur la vie, en cas de vie, l'arrivée à la pension ou, en cas de décès, le décès du souscripteur. Juridiquement, ce n'est pas aux compagnies d'assurances de jouer ce rôle. Elles n'ont donc aucune obligation de rechercher les bénéficiaires de ces assurances lorsque les prestations deviennent exigibles.

Om ethische en billijkheidsredenen zijn de verzekeringsondernemingen toch vragende partij om een gestructureerde methode uit te werken waarbij de begunstigden worden verwittigd zodra de verzekeringsprestaties opeisbaar zijn geworden en waarbij, zo nodig, gezocht wordt naar de identiteit en/of de persoonlijke gegevens van de begunstigde.

Nu al verrichten nagenoeg alle verzekeringsondernemingen, naast alle wettelijke verplichtingen, grondig opzoekingswerk om de begunstigden te vinden.

Het vraagstuk van de slapende levensverzekeringsovereenkomsten sluit aan bij een ander dat de wetgever onlangs heeft aangepakt: dat van de slapende rekeningen (zichtrekeningen, spaarboekjes enzovoort waarvoor de houders of de rechthebbenden al ten minste vijf jaar geen enkele verrichting meer hebben gedaan).

De banksector raamde het aantal slapende rekeningen toen op 60.000. Dat cijfer zou momenteel sterk naar boven worden herzien. Rekeningen met een creditsaldo van hooguit enkele euro worden immers ook meegerekend.

Wat de slapende zichtrekeningen betreft, heeft hoofdstuk II van titel X van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), enerzijds voor de banken een systematische procedure uitgewerkt voor het informeren en indien nodig opsporen van de houders of de rechthebbenden van dergelijke slapende rekeningen. Anderzijds bepaalt die wet ook de activa van die slapende rekeningen, als de houders of rechthebbenden onvindbaar zijn, na een zekere termijn worden overgemaakt aan de Deposito- en Consignatiekas.

De indiener van het wetsvoorstel heeft beslist die twee maatregelen om te zetten naar de slapende levensverzekeringsovereenkomsten, zonder daarbij de specifieke aard van beide materies uit het oog te verliezen.

Een belangrijke vernieuwing hierbij is toch het aanspreekpunt dat bij koninklijk besluit zal worden aangesteld. Assuralia¹ lijkt de meest aangewezen instantie te zijn om als aanspreekpunt te fungeren. Deze beroepsvereniging vertegenwoordigt immers zo'n 95% van de Belgische verzekeringsmarkt.

Dat aanspreekpunt krijgt de taak om, op verzoek van eender welke natuurlijke persoon, zowel bij alle levensverzekeraars als bij de Deposito- en Consignatiekas na te gaan of er een levensverzekering in het voordeel van die persoon zou bestaan.

¹ Beroepsvereniging van verzekeringsondernemingen.

Cependant, dans un souci d'éthique et d'équité, les compagnies d'assurances sont les premières à prôner la mise en place d'une marche à suivre structurée d'information du bénéficiaire, dès que les prestations d'une assurance sont exigibles et, le cas échéant, d'une recherche de l'identité et/ou des coordonnées de ce bénéficiaire.

Ajoutons que quasiment toutes les compagnies d'assurances effectuent déjà actuellement, en dehors de toute obligation légale, des recherches très fouillées afin de retrouver ces bénéficiaires.

La problématique des contrats d'assurance sur la vie dormants n'est pas sans rappeler celle des comptes dormants (compte à vue, carnet d'épargne et autres n'ayant plus fait l'objet, de la part de leurs titulaires ou ayants droit, de la moindre intervention depuis au moins cinq ans), qui a fait l'objet d'une récente intervention législative.

À l'époque, le secteur bancaire estimait à 60.000 le nombre de comptes dormants. Ce chiffre serait actuellement fortement revu à la hausse. Il est vrai que des comptes affichant un solde créditeur, de parfois quelques euros, sont pris en compte.

En ce qui concerne les comptes à vue dormants, le chapitre II du titre X de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV) a mis en place, d'une part, une procédure systématique d'information et, le cas échéant, de recherche, des titulaires ou de leurs ayants droit de tels comptes dormants, par les établissements bancaires et, d'autre part, un transfert, après un certain laps de temps, des actifs de ces comptes dormants à la Caisse des Dépôts et Consignations, lorsque leurs titulaires ou ayants droit restent introuvables.

Les auteurs de la proposition de loi ont décidé de transposer, en respectant les spécificités de ces deux matières, ces deux mesures aux contrats d'assurance sur la vie dormants.

Une nouveauté de taille cependant consiste en la création d'un point de contact désigné par le Roi. En ce moment, il apparaît que Assuralia¹ serait sans doute la personne la plus appropriée. Il s'agit en effet d'une association professionnelle regroupant près de 95% des assureurs.

Ce point de contact aura pour mission de rechercher, à la demande de toute personne physique, auprès de l'ensemble des assureurs-vie ainsi qu'auprès de la Caisse des Dépôts et Consignations, l'existence d'un contrat d'assurance sur la vie contracté en sa faveur.

¹ Union professionnelle des entreprises d'assurances.

Wat de bedoelde levensverzekeringen betreft, is het toepassingsgebied van dit wetsvoorstel beperkt, namelijk tot alle individuele levensverzekeringen, ongeacht of het gaat om prestaties bij leven (prestatie verschuldigd als de verzekerde nog leeft op een vastgelegde datum of vervaldag, bijvoorbeeld het pensioen) of bij overlijden (prestatie verschuldigd zodra de verzekeringsnemer overlijdt).

In eerste instantie koos de indiener van het wetsvoorstel ervoor om *ratione materiae* de tweede pensioenpijl niet op te nemen in het toepassingsgebied, omdat de wet voor dat soort verzekeringen al bepaalt dat de verzekerde elk jaar een pensioenfiche toegestuurd moet krijgen, zodat de kans op een slapende rekening sterk afneemt. Er werd dus beslist om zich in eerste instantie te richten op de verzekeringsovereenkomsten waarvan de definitieve afwikkeling problematisch kan zijn.

Wat de bedoelde verzekeringsondernemingen betreft, is het toepassingsgebied echter uitgebreid omdat het wetsvoorstel bedoeld is voor zowel de Belgische als de buitenlandse verzekeringsondernemingen die risico's in België verzekeren.

2) DRIE ONDERDELEN VAN HET WETSVORSTEL

2-1 Een systematische en gestructureerde fase van informatieverstrekking aan de begunstigde en opsporing van de begunstigde

Aangaande de informatieverstrekking aan de begunstigde – de verzekeringsnemer zelf of een derde – en diens opsporing (artikel 4 van het voorstel) legt het wetsvoorstel de verzekeringsondernemingen verschillende verplichtingen op waaraan zij moeten voldoen binnen twee jaar nadat zij van de verwezenlijking van het risico hebben kennisgenomen. Het wetsvoorstel spreekt van «kennisname van de verwezenlijking van het risico» en niet van «de verwezenlijking van het risico», aangezien de verzekeringsonderneming mogelijk niet op de hoogte is van de verwezenlijking van het risico. Zo kan de verzekeringsonderneming bijvoorbeeld, in geval van een levensverzekering bij overlijden, niet onmiddellijk op de hoogte zijn gebracht van het overlijden van de verzekeringsnemer. De informatiefase zal dan pas worden opgestart nadat de levensverzekeraar heeft kennisgenomen van de verwezenlijking van het risico, namelijk het overlijden.

Die informatie- en opsporingsfase houdt in dat de verzekeraar, zodra hij heeft kennisgenomen van de opeisbaarheid van de prestaties van een levensverzekeringsovereenkomst, de begunstigde van die overeenkomst moet melden dat een dergelijke overeenkomst in

Quant aux contrats d'assurance sur la vie visés, la présente proposition de loi a un champ d'application limité, à savoir les assurances sur la vie individuelles, que les prestations soient dues en cas de vie (prestation due si l'assuré est encore en vie à une date ou échéance fixée, par exemple, la retraite) ou en cas de décès (prestation due au moment du décès).

Dans un premier temps, l'auteur de la proposition de loi a fait le choix d'exclure de ce champ d'application *ratione materiae* le 2ème pilier des pensions car, pour ce type d'assurance, il est déjà prévu légalement que l'assuré reçoive chaque année une fiche de pension, ce qui réduit fortement le risque de comptes dormants. Il est donc décidé de se focaliser, dans un premier temps, sur les contrats d'assurance qui sont problématiques.

En ce qui concerne les compagnies d'assurances visées, par contre, le champ d'application est large, puisque la proposition de loi a vocation à s'appliquer aux entreprises d'assurances, belges comme étrangères, qui couvrent un risque situé en Belgique.

2) LESTROISVOLETS SPÉCIFIQUES DE LA PROPOSITION

2-1 Une phase systématique et structurée d'information et de recherche du bénéficiaire

En ce qui concerne la phase d'information et de recherche (article 4 de la proposition) du bénéficiaire (qui peut être le souscripteur ou un tiers), la proposition de loi crée, dans le chef des compagnies d'assurances, différentes obligations qui doivent être accomplies dans les deux ans de la prise de connaissance par ces dernières de la réalisation du risque. On parle ici de «prise de connaissance de réalisation du risque» et non pas de «réalisation du risque» car il peut arriver que la compagnie d'assurances ne soit pas au courant de la réalisation du risque. Ainsi, par exemple, dans l'hypothèse d'une assurance sur la vie en cas de décès, il est possible que la compagnie d'assurances ne soit pas informée immédiatement du décès du souscripteur. L'activation de la phase d'information sera alors postposée à la prise de connaissance par l'assureur-vie de la réalisation du risque, soit le décès.

Cette phase d'information et de recherche débute par une obligation d'informer le bénéficiaire d'un contrat d'assurance sur la vie, souscrit à son profit, de l'existence de ce contrat, dès la prise de connaissance par l'assureur de l'exigibilité des prestations y relatives par

zijn voordeel bestaat. Hij doet dat in eerste instantie bij gewone brief.

Volgens Assuralia zal het versturen van die brief in 99% van de gevallen volstaan om een reactie van de begunstigde te krijgen. Voor het resterende percentage zal de volgende fase van de informatie- en opsporingsprocedure worden ingezet.

Als het versturen van die brief geen resultaat oplevert, moet de verzekeringsonderneming opzoekingswerk verrichten om, naar gelang van het geval, de nieuwe persoonlijke gegevens van de begunstigde of soms ook, zoals hierboven vermeld, de identiteit van de begunstigde zelf te achterhalen.

De middelen die momenteel door de verzekeringsondernemingen worden gebruikt om hiertoe te komen, zijn talrijk en gevarieerd: opzoeken in de registers, opzoekingswerk bij de makelaar of het bankkantoor waar de overeenkomst werd gesloten, opzoekingswerk bij de gemeente waar de begunstigde het laatst zijn woonplaats had, opzoekingswerk bij private gegevensbanken, enzovoort.

Geen enkele van die opzoekingsmethodes biedt een wonderoplossing voor alle mogelijke situaties. Om dat opzoekingswerk zo efficiënt mogelijk te houden, heeft de indiener van dit wetsvoorstel beslist om geen enkele opzoekingsmethode op te leggen en de levensverzekeraars de keuze te laten naar gelang van de specifieke aard van het dossier.

Toch zijn er twee vernieuwingen.

Enerzijds bepaalt het wetsvoorstel specifiek dat de verzekeringsonderneming de nieuwe gegevens van de begunstigde bij de gemeente kan verkrijgen; verzekeringsondernemingen vangen immers regelmatig bot als zij bij de betrokkene zelf gegevens opvragen.

Anderzijds kunnen de verzekeringsondernemingen dankzij de wet ook nuttige informatie verkrijgen bij het Rijksregister, zodat zij hun opzoekingswerk en informatieopdracht kunnen vervullen. Het gaat niet om een verplichting. De verzekeringsonderneming beoordeelt zelf of er een beroep moet worden gedaan op die gegevensbron en moet zich op geen enkele manier verantwoorden voor die beslissing. Om redenen van goed beheer mag de verzekeringsonderneming die de nieuwe gegevens van haar klant via die weg heeft verkregen, die informatie gebruiken voor haar overige contractuele relaties met die klant.

le biais, dans un premier temps, de l'envoi d'un courrier simple.

D'après Assuralia, dans 99% des cas, l'envoi de ce courrier suffira à faire réagir le bénéficiaire. Pour le pourcentage restant, la phase d'information et de recherche se poursuit.

Si l'envoi de ce courrier n'est pas fructueux, la compagnie d'assurances doit alors réaliser des recherches afin de déterminer, selon le cas, les nouvelles coordonnées du bénéficiaire ou parfois, comme expliqué plus haut, l'identité même de ce bénéficiaire.

Les moyens actuellement utilisés par les compagnies d'assurances afin d'arriver à cet objectif sont nombreux et variés: recherche dans son répertoire général, recherche auprès du courtier ou de l'agence bancaire chez qui le contrat a été contracté, recherche auprès de l'administration communale du dernier domicile connu du bénéficiaire, recherche auprès de banques de données privées, etc.

Aucun de ces modes de recherche n'est la solution miracle applicable à tous les cas de figure. Dès lors, afin d'assurer une efficacité maximale à ces recherches, l'auteur de la proposition de loi a décidé de n'en imposer aucune, le choix étant laissé aux assureurs-vie, en fonction des spécificités du dossier.

Cependant, deux nouveautés sont introduites.

D'une part, la proposition prévoit spécifiquement la possibilité pour la compagnie d'assurances d'obtenir de la part des administrations communales les nouvelles coordonnées du bénéficiaire, afin d'éviter les refus que les compagnies d'assurances essuient actuellement de temps en temps.

D'autre part, elle permet également aux compagnies d'assurances d'accéder aux informations utiles pour accomplir leur mission de recherche et d'information auprès du Registre national. Il ne s'agit pas d'une obligation. La compagnie d'assurances est seule juge de l'opportunité de recourir à cette source de données et ne doit aucunement se justifier quant à sa décision. Dans un souci de bonne administration, il est permis à la compagnie d'assurances qui a obtenu les nouvelles coordonnées de son client par ce biais d'utiliser cette information dans le cadre de ses autres relations contractuelles avec celui-ci.

Uit dat onderzoekswerk zullen kosten voortvloeien voor de verzekeringsonderneming. Die kosten zullen op de begunstigde worden verhaald. Toch spreekt het voor zich dat die kosten het aan de begunstigde uit te keren kapitaal niet mogen «opsloppen».

Artikel 5 van het wetsvoorstel bepaalt dan ook dat altijd een gewone informatiebrief moet worden verstuurd, maar dat de wettelijke informatie- en zoekingsprocedure niet moet worden opgestart voor overeenkomsten die recht geven op een prestatie van minder dan 200 euro.

Als het onderzoekswerk leidt tot het identificeren of lokaliseren van de begunstigde van de levensverzekering, wordt hem in een aangetekende brief het bestaan gemeld van de levensverzekeringsovereenkomst en van de procedure die zal worden opgestart als hij niet reageert binnen een maand. Als dat de begunstigde niet doet «ontwaken», wordt de levensverzekeringsovereenkomst als slapend beschouwd. Dezelfde conclusie zal worden getrokken als het onderzoekswerk niet heeft geleid tot de identificatie of lokalisatie van de begunstigde van de levensverzekering.

2-2 Overdracht van slapende levensverzekeringsovereenkomsten naar de Deposito- en Consignatiekas

2-2-a Wanneer treedt de Depositie- en Consignatiekas op?

Als er op de gewone en aangetekende brief geen reactie van de begunstigde van de levensverzekeringsovereenkomst komt, of als die laatste niet kan worden geïdentificeerd of gelokaliseerd, dan wordt de overeenkomst als slapend beschouwd. De contractueel opeisbare prestaties zullen, anders dan nu, niet meer in handen zijn van de verzekeringsondernemingen.

Volgens artikel 6 van het wetsvoorstel zullen die prestaties en het volledige dossier aan de Deposito- en Consignatiekas worden overgedragen op het einde van het vierde jaar na de kennisname van de opeisbaarheid van de prestaties. Met die overdracht vervallen de contractuele verplichtingen van de verzekeringsonderneming voor dat dossier.

Er werd voor een periode van vier jaar gekozen omdat de potentiële begunstigde zo voldoende tijd krijgt om contact op te nemen met de natuurlijke tussenpersoon van de levensverzekeringsovereenkomst, namelijk de levensverzekeraar. Die termijn lijkt ook kort genoeg, gelet op het feit dat de indiener van het wetsvoorstel de levensverzekeraars niet met te veel nieuwe verplichtingen

Ces recherches engendreront des frais pour la compagnie d'assurances. Ces frais seront supportés par le bénéficiaire. Cependant, il est évident qu'il faut éviter que ces frais ne «mangent» le capital dû au bénéficiaire.

Dès lors, l'article 5 de la proposition de loi stipule que, mis à part l'envoi du courrier simple d'information, la procédure légale d'information et de recherche ne doit pas être enclenchée pour des contrats dont les prestations sont inférieures à 200 euros.

Si les recherches ont permis d'identifier ou de localiser le bénéficiaire de l'assurance-vie, un courrier recommandé lui est envoyé pour l'informer de l'existence du contrat d'assurance sur la vie et de la procédure qui sera entamée en l'absence de réaction de sa part dans le mois. Si cette démarche n'aboutit pas au «réveil» du bénéficiaire, le contrat d'assurance sur la vie est qualifié de dormant. La même conclusion sera tirée si les recherches n'ont pas permis d'identifier ou de localiser le bénéficiaire de l'assurance sur la vie.

2-2 Une phase de transfert des contrats d'assurance sur la vie dormants vers la Caisse des Dépôts et Consignations

2-2-a Quand la Caisse intervient-elle?

En l'absence de réaction du bénéficiaire des prestations du contrat d'assurance sur la vie aux courriers simple et recommandé, ou en cas d'impossibilité d'identifier ou de localiser ce dernier, le contrat est considéré comme dormant. Les prestations contractuellement exigibles de ce contrat, contrairement à la situation actuelle, ne resteront plus entre les mains des compagnies d'assurances.

En effet, suivant l'article 6 de la proposition de loi, au terme de la quatrième année de prise de connaissance de l'exigibilité des prestations, celles-ci, ainsi que le dossier complet du contrat, sont transférées à la Caisse des Dépôts et Consignations. Ce transfert met fin à toutes les obligations contractuelles de la compagnie d'assurances par rapport à ce contrat.

Le terme de quatre années a été choisi car ce laps de temps semble être suffisant pour qu'un bénéficiaire potentiel ait l'opportunité d'entrer en contact avec l'interlocuteur naturel du contrat d'assurance sur la vie, à savoir l'assureur-vie. Il semble également être assez limité, sachant que l'auteur de la proposition de loi fait le choix, afin de ne pas surcharger les assureurs-vie de

wil belasten – levensverzekeringsprestaties zijn immers haalschulden – en er dan ook voor kiest geen intresten op het verschuldigde kapitaal te eisen.

2-2-b Rol van de Deposito- en Consignatiekas

Het wetsvoorstel voorziet, zoals bij de slapende rekeningen, in een reeks verplichtingen voor een overheidsinstelling, de Deposito- en Consignatiekas:

2-2-b-1 Zij bewaart voor onbepaalde duur de contractueel opeisbare prestaties van de slapende levensverzekeringsovereenkomsten die aan haar worden overgedragen, alsook de betreffende dossiers. Zij doet dat voor rekening van de begunstigde en zorgt daarbij voor intrestvorming op de verschuldigde bedragen (artikel 6 van het wetsvoorstel).

2-2-b-2 Zij houdt een register van al die overeenkomsten bij en zorgt ervoor dat alle belanghebbenden er toegang toe kunnen krijgen (artikel 7, eerste lid van het wetsvoorstel).

Die toegang zal uiteraard onderworpen zijn aan strikte voorwaarden, die bij koninklijk besluit zullen worden bepaald. Iemand die vermoedt dat hij de begunstigde is van een levensverzekeringsovereenkomst waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden sinds meer dan vier jaar – de termijn die nodig is voor de overdracht van de contractueel opeisbare prestaties – kan zich dus tot die Kas richten om te zien of zijn vermoeden klopt. Maar zoals hieronder uitgelegd in punt 2-3 kan meer informatie worden verkregen bij het bij koninklijk besluit opgericht aanspreekpunt (Assuralia of een andere instantie).

2-2-b-3 Zodra de slapende levensverzekeringsovereenkomst is overgedragen, wordt deze beheerd door de Kas, die indien nodig ook de prestaties aan de begunstigde uitkeert (artikel 6, § 3, van het wetsvoorstel).

2-2-b-4 Voor zover nodig (goed beheer, statistieken enzovoort) zal de Kas in zijn jaarverslag een precies overzicht geven van alle slapende overeenkomsten (artikel 7, tweede lid, van het wetsvoorstel).

2-3 Bij koninklijk besluit op te richten aanspreekpunt

Assuralia is bereid om als aanspreekpunt op te treden tussen al wie de begunstigde denkt te zijn van een levensverzekeringsovereenkomst waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden, enerzijds, en alle levensverzekeraars en de Deposito- en Consignatiekas,

nouvelles obligations (alors qu'il faut le rappeler, nous sommes en présence d'une dette quérable), de ne pas réclamer d'intérêts sur le capital dû.

2-2-b Rôle de la Caisse

La proposition de loi prévoit, à l'instar de ce qui se fait pour les comptes dormants, une série d'obligations dans le chef d'un organisme public, la Caisse des Dépôts et Consignations.

2-2-b-1 Elle conservera les prestations contractuellement exigibles des contrats d'assurance sur la vie dormants qui lui sont transférés, ainsi que les dossiers y relatifs, pour une durée indéterminée, pour compte de leur bénéficiaire, en assurant la production d'un intérêt sur les sommes dues (article 6 de la proposition de loi).

2-2-b-2 Elle tiendra un registre de l'ensemble de ces contrats et en assurera l'accès aux personnes qui y ont un intérêt (article 7, § 1er, de la proposition de loi).

Cet accès devra, évidemment, faire l'objet de conditions strictes, qui seront déterminées par arrêté royal. Une personne pensant être le bénéficiaire d'un contrat d'assurance sur la vie, dont les prestations sont exigibles depuis plus de quatre années (laps de temps nécessaire au transfert des prestations contractuellement exigibles), pourra donc s'adresser à elle afin de voir confirmer ou infirmer ses suppositions. Mais, comme expliqué au point 2-3 ci-dessous, une information plus exhaustive pourra être obtenue en s'adressant au point de contact désigné par le Roi (Assuralia ou un autre organisme).

2-2-b-3 Une fois le contrat d'assurance sur la vie dormant transféré, elle le gère et règle, le cas échéant, les prestations y relatives au bénéficiaire (article 6, alinéa 3 de la proposition de loi).

2-2-b-4 À toutes fins utiles (bonne administration, statistiques, etc.), elle présentera une situation globale de l'ensemble de ces contrats dormants dans son rapport annuel (article 7, § 2, de la proposition de loi).

2-3 Désignation par le Roi d'un point de contact

Assuralia est prête à assurer le rôle de point de contact entre, d'une part, toute personne pensant être le bénéficiaire d'un contrat d'assurance sur la vie dont les prestations sont exigibles et, d'autre part, l'ensemble des assureurs-vie et la Caisse des Dépôts et

anderzijds. De Koning wordt gemachtigd de daartoe meest adequate instantie aan te wijzen.

Het opzoekingsverzoek moet aldus worden gericht aan dat aanspreekpunt, dat in zekere zin als doorgeefluik zal fungeren voor:

- de levensverzekeraars, die het zal vragen opzoekingswerk te doen voor de levensverzekeringsovereenkomsten waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden sinds minder dan vier jaar, en die bijgevolg nog niet zijn overgedragen aan de Deposito- en Consignatiekas. Het gaat dus om de levensverzekeringsovereenkomsten waarvoor een opzoekings- en informatieprocedure werd opgestart, alsmede om de overeenkomsten die al als slapend zijn aangemerkt, maar nog niet aan de Deposito- en Consignatiekas zijn overgedragen;
- de Deposito- en Consignatiekas, die het zal vragen opzoekingswerk te doen in het register van de aan hem overgedragen slapende overeenkomsten.

Het spreekt voor zich dat de informatie alleen kan worden opgevraagd voor een levensverzekeringsovereenkomst waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden. Het is immers niet de bedoeling dat iemand kan polsen of hij «mogelijk» de toekomstige begunstigde wordt van een verzekeringsovereenkomst, bijvoorbeeld ingeval een bepaalde verzekeringsnemer zou overlijden.

Zolang het risico zich niet verwezenlijkt – met name dat de verzekeringsnemer overlijdt –, is de contractuele relatie tussen de levensverzekeraar en de verzekeringsnemer strikt vertrouwelijk en kan die laatste trouwens tot op het laatste ogenblik de begunstigingsclausule van de overeenkomst wijzigen.

Dat opzoekingswerk kan enkel worden verricht als de aanvrager zijn hoedanigheid van potentiële begunstigde bewijst. In bepaalde gevallen is dat eenvoudig. Zo kan bijvoorbeeld voor een levensverzekering bij overlijden een verklaring van het overlijden van de houder van de overeenkomst volstaan. In andere gevallen daarentegen zal een dossier moeten worden opgesteld en bestudeerd. Een koninklijk besluit zal dat vraagstuk zo regelen dat zoveel mogelijk situaties worden gedekt en de procedure toch soepel blijft.

Om niet geconfronteerd te worden met allerlei bizarre vragen en om de aanvrager van informatie te responsabiliseren, moet voor de aanvraag betaald worden: 50 euro (geïndexeerd). Die som zal ook dienen om bepaalde kosten die het aanspreekpunt moet doen om zijn opdracht te vervullen, te compenseren.

Consignations. Il appartiendra au Roi de se prononcer quant à la désignation de l'organe le plus approprié.

La demande de recherche sera ainsi adressée à ce point de contact qui jouera, en quelque sorte, le rôle de boîte aux lettres auprès:

- des assureurs-vie, afin qu'ils effectuent des recherches concernant les contrats d'assurance sur la vie dont les prestations sont exigibles depuis moins de quatre années et qui n'ont, dès lors, pas encore été transférés à la Caisse des Dépôts et Consignations; il s'agira donc des contrats d'assurance sur la vie pour lesquels une procédure de recherche et d'information a été entamée ainsi que des contrats déjà étiquetés dormants mais pas encore transférés à la Caisse des Dépôts et Consignations;
- de la Caisse des Dépôts et Consignations, afin qu'elle effectue une recherche dans le registre des contrats dormants qui lui ont été transférés.

Il va sans dire que ces informations sont données pour un contrat d'assurance sur la vie dont les prestations sont exigibles. En effet, il ne s'agit pas pour une personne de pouvoir apprendre si elle est «susceptible» de devenir le bénéficiaire futur d'un contrat d'assurance, par exemple au décès du souscripteur, toujours en vie.

Avant la réalisation de ce risque (le décès du souscripteur), la relation contractuelle entre l'assureur-vie et le souscripteur est purement confidentielle, ce dernier pouvant, par ailleurs, jusqu'au dernier instant modifier la clause d'attribution du contrat.

Cette recherche ne peut être réalisée que si le demandeur prouve sa qualité de bénéficiaire potentiel. Dans certains cas, cela s'avèrera facile. Ainsi, par exemple, pour une assurance sur la vie en cas de décès, la production du certificat de décès du titulaire du contrat pourra suffire. Par contre, dans d'autres cas, la création d'un dossier, qui devra être étudié, s'avèrera nécessaire. Un arrêté royal règlera cette question afin de prendre en compte l'exhaustivité des situations tout en assurant une réelle souplesse de la procédure.

Afin de ne pas être confronté à des demandes farfelues sous tous azimuts et de responsabiliser le demandeur d'information, la demande sera payante: 50 euros (indexés). Cette somme servira également à compenser certains frais exposés par le point de contact pour accomplir sa mission.

Om het zoeken naar de begunstigten van de levensverzekeringsovereenkomst een zekere systematiek te geven, bepleit de indiener van het wetsvoorstel, in navolging van Feprabel, een beroepsvereniging van verzekeringsmakelaars, dat de notaris bij de openverklaring van een erfenis de erfgenaam voorstelt een aanvraag in te dienen bij het aanspreekpunt. Aangezien die aanvraag niet gratis is (50 euro geïndexeerd), kiest de erfgenaam zelf of de opzoeking al dan niet wordt opgestart.

3) CONCLUSIES

Kortom, het huidige wetsvoorstel wil reële vernieuwingen invoeren om, naar het voorbeeld van de slapende rekeningen, te voorkomen dat de begunstigten van levensverzekeringsovereenkomsten niet worden gevonden.

3-1 Ten eerste

Het wetsvoorstel legt de verzekeringsondernemingen een gestructureerde procedure op om de begunstigde van de levensverzekeringsovereenkomst te zoeken.

Momenteel zijn zij daar niet toe verplicht omdat het om haalschulden gaat.

Om te zorgen voor efficiënt opzoekingswerk, wordt er in twee vernieuwingen voorzien: enerzijds moeten de diensten van de gemeente de nieuwe adresgegevens van iemand die verhuisd is bezorgen aan de verzekeringsonderneming die daarom verzoekt, en anderzijds kunnen de verzekeringsondernemingen het Rijksregister raadplegen.

Die opzoekingsprocedure gaat gepaard met een specifieke informatieprocedure: er wordt een gewone brief verstuurd en later een aangetekende brief als het opzoekingswerk naar de identiteit of de persoonlijke gegevens van de begunstigde niets oplevert.

Die informatie- en opzoekingsprocedure moet worden uitgevoerd binnen twee jaar nadat de verzekeringsonderneming heeft kennisgenomen van de opeisbaarheid van de levensverzekeringsprestaties. Indien die procedure niets oplevert, is er sprake van een slapende levensverzekeringsovereenkomst.

3-2 Ten tweede

Als binnen vier jaar na de kennisneming van de opeisbaarheid van de prestaties de begunstigde ondanks de informatie- en opzoekingsprocedure niet kan worden geïdentificeerd noch gelokaliseerd, moet volgens dit wetsvoorstel de slapende levensverzekeringsovereenkomst in zijn geheel, namelijk de contractueel opeisbare

Dans l'optique d'assurer une certaine systématique dans la recherche des bénéficiaires des contrats d'assurance sur la vie, l'auteur préconise, à l'instar de Feprabel, association professionnelle des courtiers d'assurances, que, à chaque ouverture de succession, le notaire propose d'introduire une demande auprès du point de contact. Sachant que celle-ci n'est pas gratuite (50 euros indexés), le choix est laissé à l'héritier d'accepter ou non que la recherche soit lancée.

3) CONCLUSIONS

En résumé, la présente proposition de loi vise à instaurer de réelles nouveautés, afin d'éviter, à l'instar des comptes dormants, que des contrats d'assurance sur la vie ne trouvent leur bénéficiaire.

3-1 Premièrement

La proposition de loi impose aux compagnies d'assurances une procédure structurée de recherche du bénéficiaire du contrat d'assurance sur la vie.

Aujourd'hui, ces dernières n'ont aucune obligation en ce sens, les dettes d'assurance étant querables.

Afin d'assurer une recherche efficace, deux nouveautés sont prévues: d'une part, l'obligation pour les administrations communales de donner, à la compagnie d'assurances qui lui en fait la demande, les nouvelles coordonnées d'une personne ayant déménagé et, d'autre part, la possibilité pour les compagnies d'assurances de recourir au Registre national.

Cette procédure de recherche s'accompagne d'une procédure d'information spécifique: envoi d'un courrier simple et, le cas échéant, une fois les recherches concernant l'identité ou les coordonnées du bénéficiaire réalisées, l'envoi d'un courrier recommandé.

Cette procédure d'information et de recherche doit être réalisée dans les deux ans de la prise de connaissance par la compagnie d'assurances de l'exigibilité des prestations du contrat d'assurance sur la vie. Si cette procédure est infructueuse, nous avons affaire à un contrat d'assurance sur la vie dormant.

3-2 Deuxièmement

Lorsque, dans les quatre ans de la prise de connaissance de l'exigibilité des prestations, le bénéficiaire n'est ni identifié ni localisé, malgré l'accomplissement de la procédure d'information et de recherche, la proposition de loi impose un transfert à la Caisse des Dépôts et Consignations de l'ensemble du contrat d'assurance sur

prestaties en het volledige dossier, worden overgedragen aan de Deposito- en Consignatiekas. Vanaf dan is het hele dossier in handen van de Deposito- en Consignatiekas.

3-3 Ten derde

Om ervoor te zorgen dat elke begunstigde snel en gemakkelijk kan achterhalen of hij daadwerkelijk de begunstigde is van een slapende levensverzekeringsovereenkomst, voorziet dit wetsvoorstel in de oprichting van een aanspreekpunt, waarmee de begunstigde op bepaalde voorwaarden contact kan opnemen. Dat aanspreekpunt zal de aanvraag doorgeven aan de betrokken levensverzekeraar, ingeval de overeenkomst nog niet aan de Deposito- en Consignatiekas is overgedragen, of aan de Deposito- en Consignatiekas als dat al wel is gebeurd. De betrokken levensverzekeraar of de Kas zal de persoon in kwestie verwittigen of er al dan niet een overeenkomst in zijn voordeel bestaat waarvan de prestaties, de facto, opeisbaar zijn geworden.

Om ook de informatieverstrekking enige systematiek te geven, voorziet het wetsvoorstel erin dat de notaris, bij het openvallen van een erfenis, de erfgenamen erop wijst dat zij een beroep kunnen doen op dat aanspreekpunt.

Al volstaan al die vernieuwingen uiteraard niet om alle slapende levensverzekeringsovereenkomsten definitief af te handelen, hun aantal zal ontegensprekelijk sterk afnemen. Bovendien zal er een transparante situatie ontstaan, omdat die overeenkomsten, ten minste na vier jaar, door een openbare instelling zullen worden beheerd.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Dit artikel bepaalt het toepassingsgebied *ratione materiae* van het wetsvoorstel.

Dit wetsvoorstel is van toepassing op de individuele levensverzekeringsovereenkomsten, ongeacht of de prestaties verschuldigd zijn bij leven of bij overlijden.

De indiener van het wetsvoorstel sluit weliswaar de tweede pensioenpijler, met andere woorden de aanvullende pensioenen (meer bepaald de groepsverzekeringen), van het toepassingsgebied uit, om verschillende redenen.

Hij meent dat dit wetsvoorstel de levensverzekeraars nieuwe, zware verplichtingen oplegt en dat een voor-

la vie dormant, à savoir les prestations contractuellement exigibles mais également l'ensemble du dossier. C'est alors la Caisse des Dépôts et Consignations qui prend la relève.

3-3 Troisièmement

Enfin, afin d'assurer à tout bénéficiaire potentiel un accès facile et rapide à l'ensemble des contrats d'assurance sur la vie dormants, la proposition de loi instaure un point de contact qui leur sera accessible selon certaines conditions. Ce point de contact transmettra, aux assureurs-vie (pour les contrats n'ayant pas encore fait l'objet d'un transfert à la Caisse des Dépôts et Consignations) et à la Caisse des Dépôts et Consignations, les demandes de ces particuliers (qui seront avertis par ces derniers de l'existence ou non d'un contrat en leur faveur dont les prestations sont, de fait, exigibles).

Dans un même souci de systématisme de l'information, la proposition prévoit que les notaires, lors de l'ouverture d'une succession, informent les héritiers de la possibilité de faire appel à ce point de contact.

S'il est évident que toutes ces nouveautés ne permettront pas d'éradiquer définitivement les contrats d'assurance sur la vie dormants, elles les diminueront indéniablement. Par ailleurs, une réelle transparence sera instaurée, ces contrats étant dorénavant gérés, au moins après quatre ans, par un organisme public.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Article 2

Cet article détermine le champ d'application *ratione materiae* de la proposition de loi.

Cette dernière s'applique aux contrats d'assurance sur la vie individuels, que les prestations soient dues en cas de vie ou en cas de décès.

Cependant, l'auteur de la proposition de loi a exclu de ce champ d'application le deuxième pilier des pensions, c'est à dire les pensions complémentaires (notamment les assurances de groupe), et ceci pour différentes raisons.

Il estime que les nouvelles obligations qui sont mises à charge des assureurs-vie dans le cadre de cette

zichtig beleid dan ook gerechtvaardigd is. Laten we eerst zien welke concrete resultaten die nieuwe verplichtingen zullen voortbrengen en laten we dan nagaan of het toepassingsgebied moet worden uitgebreid.

Bovendien is de kans op slapende fondsen in het kader van de tweede pensioenpijler onbetwistbaar kleiner, aangezien artikel 26 van de wet van 28 april 2003 houdende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid de pensioeninstelling of de inrichter, bijvoorbeeld de werkgever, nu al verplicht om de aangeslotenen jaarlijks een pensioenfiche te geven.

Om aan die verplichting te kunnen voldoen, krijgen zij, volgens artikel 113*bis* van die wet, indien nodig, toegang tot het Rijksregister.

Ook de pensioeninstellingen die de aanvullende pensioenen van de zelfstandigen beheren, zijn, conform artikel 48, afdeling 4, hoofdstuk I, titel II van de programwet (I) van 24 december 2002 verplicht die jaarlijkse informatie te verstrekken.

Er kan dus worden geconcludeerd dat de in het huidige wetsvoorstel vastgestelde opzoekings- en informatieverplichtingen minder noodzakelijk zijn voor de tweede pensioenpijler dan voor de individuele levensverzekeringen. Vanuit pragmatische overwegingen is het dus van belang om zich in de eerste plaats te concentreren op die laatste soort verzekeringen, waarvan de definitieve afwikkeling problematisch kan zijn.

Art. 3

Dit artikel definieert de belangrijkste begrippen van het wetsvoorstel, waarop in de toelichting nader wordt ingegaan.

Wat de levensverzekeraars betreft, beoogt de indiener van dit wetsvoorstel zowel de Belgische als de buitenlandse verzekeringsondernemingen die in België risico's dekken. Om de consument maximaal te beschermen, moeten dezelfde opzoekings- en informatieverplichtingen worden opgelegd aan de buitenlandse ondernemingen die op ons grondgebied actief zijn.

Art. 4

In dit artikel worden de verschillende stappen uiteengezet die de levensverzekeraar voortaan moet onder-

proposition de loi sont lourdes et justifient, dès lors, la politique des petits pas. Voyons dans un premier temps quels résultats concrets produiront ces nouvelles obligations contraignantes et avisons en fonction s'il y a lieu d'étendre leur champ d'application.

Par ailleurs, le risque d'être confronté à des fonds dormants dans le cadre du deuxième pilier des pensions est indiscutablement moins élevé, puisque l'article 26 de la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale impose déjà à l'organisme de pension ou à l'organisateur, c'est à dire par exemple l'employeur, de notamment communiquer annuellement aux affiliés une fiche de pension.

Afin de remplir cette obligation, suivant l'article 113*bis* de cette loi, l'accès au Registre national leur est ouvert si nécessaire.

Les organismes de pension en charge des pensions complémentaires des indépendants sont, quant à eux, astreints, suivant l'article 48 de la section 4, du chapitre 1er, titre II de la loi programme (I) du 24 décembre 2002, aux mêmes obligations d'information annuelle.

On peut donc conclure que la nécessité d'appliquer les obligations de recherche et d'information prévues par la présente proposition de loi au deuxième pilier des pensions est moins pertinente qu'en ce qui concerne les assurances-vie individuelles. Par pragmatisme, il y a donc lieu de se concentrer en priorité à ces dernières situations plus problématiques.

Art. 3

Cet article définit les termes importants de la proposition de loi, qui sont déjà exposés dans les développements.

En ce qui concerne l'assureur-vie, l'auteur de la proposition de loi vise les entreprises d'assurances, belges comme étrangères, qui couvrent un risque situé en Belgique. Afin de protéger au maximum le consommateur, les mêmes obligations de recherche et d'information doivent être imposées aux entreprises étrangères agissant sur notre territoire.

Art. 4

Cet article expose les différentes étapes que doit dorénavant accomplir l'assureur-vie lorsqu'un contrat

nemen wanneer een levensverzekeringsovereenkomst de einddatum heeft bereikt. Hij moet die stappen nemen binnen twee jaar nadat hij heeft kennisgenomen van de opeisbaarheid van de betrokken prestaties. De systematische procedure is eenvoudig en efficiënt opgevat.

Het gaat om de volgende stappen:

1^e fase van informatie: een gewone brief wordt naar de begunstigde gestuurd op basis van de gegevens waarover de verzekeraar beschikt.

2^e fase van opzoeking: als op die brief geen reactie komt, zal de verzekeraar diepgaand opzoekingswerk doen om de nieuwe adresgegevens van de begunstigde of om diens identiteit te achterhalen.

Als de levensverzekeraar dit nodig acht, kan hij voor dat opzoekingswerk zelfs inlichtingen vragen bij de gemeentediensten of het Rijksregister raadplegen; in dit laatste geval conform de procedure die in overleg met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zal worden opgesteld.

Ingeval de levensverzekeraar de persoonsgegevens van de begunstigde in het Rijksregister vindt, mag hij die – uitsluitend – gebruiken in het raam van de overige overeenkomsten die hij al met die persoon heeft gesloten. Die mogelijkheid, die beantwoordt aan de vereiste van een pragmatische aanpak en een goed beheer, bestaat alleen voor de bestaande overeenkomsten en niet voor andere doeleinden, zoals klantenwerving.

3^e fase van informatie: zodra de levensverzekeraar de identiteit of de adresgegevens van de begunstigde kent, verstuurt hij een aangetekende brief naar de begunstigde. Reageert de begunstigde niet, dan wordt de levensverzekeringsovereenkomst aangemerkt als «slapend». Aldus belanden we bij de tweede gedeelte van dit wetsvoorstel, dat voorziet in de overdracht van de contractueel opeisbare prestaties naar de Deposito- en Consignatiekas.

Naar dat tweede gedeelte wordt ook verwezen ingeval de levensverzekeraar er ondanks grondig opzoekingswerk niet in geslaagd is de identiteit of de adresgegevens van de begunstigde te achterhalen, dus zonder dat de begunstigde een aangetekende brief heeft moeten versturen.

Art. 5

De kosten die voortvloeien uit de procedure om de begunstigde te zoeken en te informeren, zullen aan die laatste worden aangerekend. Om te voorkomen dat de kosten hoger uitvallen dan het bedrag van de prestaties, moet de levensverzekeraar die procedure

d'assurance sur la vie arrive à terme, et ce, dans les deux ans de la prise de connaissance, par l'assureur-vie, de l'exigibilité des prestations y relatives. La procédure systématique à suivre se veut simple et efficace.

Les étapes sont les suivantes:

1ère étape d'information: un courrier simple est envoyé au bénéficiaire en fonction des éléments en possession de l'assureur.

2ème étape de recherche: si l'envoi de ce courrier se solde par un échec, l'assureur effectuera des recherches approfondies, afin d'obtenir les nouvelles coordonnées du bénéficiaire ou, le cas échéant, son identité.

Ces recherches peuvent aller, si l'assureur-vie l'estime opportun, jusqu'à la demande de renseignements auprès de l'administration communale ou du Registre national conformément, dans ce dernier cas, à une procédure qui sera établie en concertation avec la Commission de la protection de la vie privée.

Si les recherches opérées auprès du Registre national ont permis de retrouver les coordonnées du bénéficiaire, l'assureur-vie pourra les utiliser dans le cadre (et uniquement dans ce cadre) de ses autres contrats déjà conclus avec cette personne. Cette faculté, qui répond à une exigence de pragmatisme et de bonne administration, s'applique uniquement aux contrats en cours et ne peut, évidemment, pas être utilisée à d'autres fins, comme par exemple de nouvelles opportunités de démarchage.

3ème étape d'information: une fois l'identité ou les coordonnées du bénéficiaire trouvées, un courrier recommandé lui est adressé. Si ce courrier reste lettre morte, le contrat d'assurance sur la vie est dit «dormant» et nous entrons alors dans le deuxième volet mis en place par la présente proposition de loi, à savoir le transfert des prestations contractuellement exigibles à la Caisse des Dépôts et Consignations.

Nous entrons également dans ce 2ème volet si les recherches approfondies ne permettent pas d'identifier ou de retrouver les coordonnées du bénéficiaire, et ce, sans que l'assureur-vie ne doive envoyer de courrier recommandé.

Art. 5

Les frais engendrés par la procédure de recherche et d'information du bénéficiaire seront répercutés sur ce dernier. Afin d'éviter que ces frais ne soient supérieurs au montant de la prestation, l'assureur sur la vie n'est tenu d'entamer cette procédure que pour les contrats

alleen aanvatten voor de overeenkomsten waarvan de prestaties minder dan 200 euro (geïndexeerd) bedragen. Niettemin moet voor die «kleine» bedragen de eerste informatiefase – namelijk het versturen van een gewone brief – worden uitgevoerd, en voorts spreekt het voor zich dat de verzekeraar alle stappen mag ondernemen die hij voor het opzoekingswerk en de informatieverstrekking wenselijk acht, voor zover hij de kosten daarvan niet aan de begunstigde doorrekent.

Art. 6

Op het einde van het vierde jaar nadat werd kennisgenomen van de opeisbaarheid van de prestaties, wordt de slapende levensverzekeringsovereenkomst in zijn geheel (het bedrag van de prestaties en het volledige dossier met de persoonsgegevens van de verzekeringsnemer, de begunstigde, het resultaat van de opzoeken enzovoort) overgedragen aan een overheidsinstelling, de Deposito- en Consignatiekas, die de contractuele verplichtingen van de levensverzekeraar overneemt. Die overheidsinstelling zal de levensverzekeringsovereenkomsten uitkeren ingeval er een begunstigde opduikt.

Voor de levensverzekeringsovereenkomsten die bij de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel al vele jaren slapen, zal de overdracht echter binnen drie maanden na de inwerkingtreding gebeuren. De indiener van het wetsvoorstel meent immers dat die overeenkomsten al te lang slapen bij de verzekeringsondernemingen, die daarvoor uiteraard geen blaam treft. De kans is werkelijk miniem dat de levensverzekeraars met de nieuwe opzoekingsverplichtingen waarin het wetsvoorstel voorziet, de begunstigten van die slapende overeenkomsten zouden vinden. Om een zo transparant mogelijke situatie te scheppen, is het verstandiger die overeenkomsten zo snel mogelijk aan een overheidsinstelling over te dragen.

Art. 7

Naast de verplichtingen voor de Deposito- en Consignatiekas die in het vorige artikel werden bepaald – de overgedragen slapende overeenkomsten bijhouden en beheeren en de prestaties aan de rechthebbenden uitkeren –, legt dit artikel die Kas het volgende op:

- een register van de overgedragen slapende overeenkomsten bijhouden;
- inzage in dat register verlenen aan de potentiële begunstigten of hun vertegenwoordigers, alsmede aan

dont les prestations s'élèvent à un total d'au moins 200 euros indexés. Cependant, pour ces «faibles» montants, d'une part, la première étape d'information, à savoir l'envoi d'un courrier simple, doit être réalisée et, d'autre part, il est évident que l'assureur peut entamer toutes les démarches de recherche et d'information qu'il souhaite, pour autant que leur coût ne soit pas répercuté sur le bénéficiaire.

Art. 6

Au terme de la quatrième année de la prise de connaissance de l'exigibilité des prestations, les contrats d'assurance sur la vie dormants (le montant de la prestation mais aussi le dossier complet comprenant les coordonnées du contractant, du bénéficiaire, le résultat des recherches effectuées, etc.) sont transférés auprès d'un organisme public, la Caisse des Dépôts et Consignations, qui reprendra les obligations contractuelles de l'assureur-vie. C'est donc cet organisme public qui devra s'acquitter du paiement des prestations relatives au contrat d'assurance sur la vie, dans l'hypothèse où un bénéficiaire réapparaîtrait à la surface.

Par contre, pour les contrats d'assurance sur la vie qui sont dormants depuis de nombreuses années lors de l'entrée en vigueur de la présente proposition de loi, le transfert se fera dans les trois mois de cette entrée en vigueur. L'auteur de la proposition de loi estime en effet que ces contrats sont déjà restés trop longtemps en sommeil auprès des compagnies d'assurances, et ce, il va sans le dire, sans que cela puisse leur être reproché. Cependant, les chances que les assureurs-vie trouvent, suite à l'introduction des nouvelles obligations de recherche prévues par la proposition de loi, les bénéficiaires de ces contrats dormants sont réellement minimes. Dès lors, afin d'assurer une transparence maximale, il est plus judicieux de les transférer au plus vite vers un organisme public.

Art. 7

En plus des obligations établies dans l'article précédent à charge de la Caisse des Dépôts et Consignations, à savoir: conserver et gérer les contrats dormants qui lui ont été transférés ainsi que régler les prestations à qui de droit, le présent article impose à cette dernière de:

- tenir un registre des contrats dormants qui lui sont transférés;
- en assurer l'accès aux bénéficiaires potentiels ou à leurs représentants, ainsi qu'à toute compagnie d'as-

elke belanghebbende verzekeringsonderneming die optreedt in eigen naam of namens een vereniging die haar vertegenwoordigt (Assuralia bijvoorbeeld);

– in zijn jaarverslag de precieze situatie voorstellen van de door hem beheerde slapende overeenkomsten.

Art. 8

Dit artikel definieert de grondslagen van de oprichting van het aanspreekpunt dat toegankelijk is voor elke potentiële begunstigde van een levensverzekerings-overeenkomst waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden. Het aanspreekpunt fungeert als het ware als doorgeefluik tussen de potentiële begunstigde die bij hem een aanvraag indient, enerzijds, en alle levensverzekeraars en, voor de overgedragen slapende overeenkomsten, de Deposito- en Consignatiekas, anderzijds. Dit artikel bepaalt ook een aantal voorwaarden om toegang te krijgen tot dat aanspreekpunt, zoals de kostprijs van 50 euro voor de aanvraag.

Het wetsvoorstel strekt ertoe dat de vraag naar informatie zo snel mogelijk wordt beantwoord:

– binnen maximum twee weken moet het aanspreekpunt de aanvraag bezorgen aan alle levensverzekeraars en de Deposito- en Consignatiekas;
– daarop moeten die laatste binnen dertig dagen contact opnemen met de eventuele begunstigde.

Als er dus binnen vijfenveertig werkdagen geen reactie komt, dan moet de aanvrager hieruit concluderen dat hij geen begunstigde van de levensverzekerings-overeenkomst in kwestie is.

Ten slotte schrijft dit artikel voor dat de notaris bij het opvallen van een erfenis, de erfgenamen moet informeren dat zij bij het aanspreekpunt kunnen navragen of de overledene een levensverzekeringsovereenkomst in hun voordeel heeft nagelaten.

Art. 9

Het wetsvoorstel kan erg snel in werking treden want de toepassing ervan vereist geen grote middelen. Toch moet er in een zekere termijn worden voorzien om de levensverzekeraars een beveiligde toegang tot het Rijksregister te geven (art. 4, § 2, tweede lid), enerzijds, en het aanspreekpunt, dat de nodige mensen en middelen vergt, op te richten.

surances justifiant d'un intérêt, agissant en son nom propre ou au nom d'une organisation la représentant (Assuralia, par exemple);

– présenter, dans son rapport annuel, une situation globale des contrats dormants qu'elle gère.

Art. 8

Cet article définit les bases de la création du point de contact accessible à tout bénéficiaire potentiel d'un contrat d'assurance sur la vie dont les prestations sont exigibles. Il jouera, en quelque sorte, le rôle de boîte aux lettres entre, d'une part, le bénéficiaire potentiel qui lui adressera une demande et, d'autre part, l'ensemble des assureurs sur la vie, ainsi que la Caisse des Dépôts et Consignations en ce qui concerne les contrats dormants qui lui ont déjà été transférés. Cet article détermine également certaines conditions d'accès à ce point de contact, dont notamment son coût: 50 euros.

La proposition de loi prévoit une réponse rapide à la demande d'information, à savoir:

– quinze jours maximum pour transférer la demande à l'ensemble des assureurs-vie et à la Caisse des Dépôts et Consignations;
– trente jours pour que ces derniers entrent en contact, le cas échéant, avec un bénéficiaire.

Dès lors, en l'absence de réaction dans les quarante-cinq jours ouvrables, le demandeur doit conclure qu'il n'est pas le bénéficiaire du contrat d'assurance sur la vie en question.

Enfin, cet article impose au notaire ouvrant une succession d'informer les héritiers de la possibilité de demander au point de contact si le défunt a laissé un contrat d'assurance sur la vie dont ils seraient les bénéficiaires.

Art. 9

La proposition de loi peut entrer en vigueur très rapidement car son application ne demande pas des moyens importants. Cependant, il faut prévoir un certain délai pour que, d'une part, les assureurs-vie obtiennent un accès sécurisé au Registre national (art 4, § 2, al. 2) et, d'autre part, pour mettre en place le point de contact, qui demandera une certaine logistique humaine et matérielle.

Jean-Luc CRUCKE (MR)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet is van toepassing op de slapende levensverzekeringsovereenkomsten, met andere woorden de levensverzekeringsovereenkomsten waarvan de prestaties, ondanks de zoek- en informatieprocedure die de levensverzekeraar heeft toegepast, niet door de begunstigde zijn opgeëist binnen twee jaar nadat de levensverzekeraar heeft kennisgenomen van de opeisbaarheid ervan.

Bij afwijking van het eerste lid is deze wet niet van toepassing op de levensverzekeringsovereenkomsten die zijn gesloten in het kader van:

- de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;
- afdeling 4 van hoofdstuk I van titel II van de programwet (I) van 24 december 2002.

Art. 3

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

- «levensverzekeraar»: de verzekeringsonderneming die in België levensverzekeringsrisico's dekt en gevestigd is in België of in een lidstaat, overeenkomstig artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;
- «begunstigde»: de persoon in wiens voordeel de verzekeringsprestaties bedongen zijn;
- «levensverzekeringsovereenkomst»: de overeenkomst zoals bedoeld in artikel 97 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, ongeacht of de overeenkomst voorziet in prestaties bij leven of bij overlijden.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi est applicable aux contrats d'assurance sur la vie dormant, à savoir les contrats d'assurance sur la vie dont les prestations ne sont pas réclamées par le bénéficiaire dans les deux années de la prise de connaissance par l'assureur-vie de leur exigibilité, et ce, malgré l'accomplissement de la procédure de recherche et d'information réalisée par ce dernier.

Par dérogation à l'alinéa 1er, cette loi n'est pas applicable aux contrats d'assurance sur la vie conclus dans le cadre de:

- la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale;
- la section 4 du chapitre 1er du titre II de la loi programme (I) du 24 décembre 2002.

Art. 3

Pour l'application de la présente loi, il y a lieu d'entendre par:

- assureur-vie: l'entreprise d'assurance qui couvre les risques d'assurance sur la vie qui sont localisés en Belgique, ayant son siège en Belgique ou dans un État-membre, au sens de l'article 2, § 6, 8°, de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances;
- bénéficiaire: la personne en faveur de laquelle sont stipulées les prestations d'assurance;
- contrats d'assurance sur la vie: contrat au sens de l'article 97 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, que la prestation soit prévue en cas de vie ou en cas de décès.

Art. 4

§ 1. De levensverzekeraar zoekt uit wie de begunstigde van de levensverzekeringsovereenkomst is zodra hij van de opeisbaarheid van de prestaties kennisneemt.

Daartoe stuurt hij hem een gewone brief.

Indien de begunstigde niet reageert of er geen informatie bestaat over de identiteit en/of de adresgegevens van de begunstigde, zal de levensverzekeraar binnen twee jaar na de kennisname van de opeisbaarheid van de prestaties, de nodige opzoekingen verrichten om de identiteit en/of de adresgegevens van de begunstigde te vinden.

Zo de levensverzekeraar dit rekening houdend met de elementen uit het dossier nodig acht, kan hij die informatie, conform § 2, opvragen bij de gemeente waar de begunstigde zijn laatste woonplaats had en bij het Rijksregister.

Zodra de levensverzekeraar de identiteit van de begunstigde en/of zijn adresgegevens kent, stuurt hij de begunstigde een aangetekende brief met ontvangstbewijs.

In zowel de gewone als de aangetekende brief deelt hij de begunstigde mee dat er een levensverzekeringsovereenkomst bestaat en licht hij de procedure toe die zal worden gevolgd als de begunstigde niet reageert.

Als de begunstigde niet reageert binnen een maand nadat de levensverzekeraar de aangetekende brief heeft verstuurd, of als de aangetekende brief wordt teruggezonden, eindigt de opzoekings- en informatieprocedure. Vanaf dan wordt de levensverzekeringsovereenkomst als slapend aangemerkt.

Hetzelfde geldt voor de levensverzekeringsovereenkomsten waarvoor de identiteit of de adresgegevens van de begunstigde niet kunnen worden achterhaald. Voor die verzekeringsovereenkomsten hoeft de levensverzekeraar de in het vijfde lid bedoelde aangetekende brief met ontvangstbewijs niet te versturen.

§ 2. De levensverzekeraar krijgt de toestemming om bij de gemeente waar de begunstigde van een levensverzekeringsovereenkomst zijn laatste woonplaats had, de nieuwe adresgegevens van die begunstigde op te vragen.

De levensverzekeraar krijgt de toestemming om, volgens een procedure die wordt bepaald in overleg met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het rijksregisternummer te gebruiken en krijgt toegang tot de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen zoals bedoeld in artikel 3

Art. 4

§1er. L'assureur-vie recherche le bénéficiaire du contrat d'assurance sur la vie dès la prise de connaissance de l'exigibilité des prestations y relatives.

À cet effet, il lui adresse un courrier recommandé.

En l'absence de réaction du bénéficiaire, ou en l'absence d'information sur l'identité et/ou les coordonnées du bénéficiaire, l'assureur-vie effectue, dans les deux ans de la prise de connaissance de cette exigibilité, les recherches nécessaires afin de trouver l'identité et/ou les coordonnées du bénéficiaire.

S'il l'estime opportun, compte tenu des éléments du dossier, il peut requérir ces informations auprès de l'administration communale du dernier domicile connu du bénéficiaire, ainsi qu'auprès du registre national, conformément au § 2.

Une fois le bénéficiaire identifié et/ou ses coordonnées déterminées, l'assureur-vie lui adresse un courrier recommandé avec accusé de réception.

La lettre simple comme le recommandé doivent informer le bénéficiaire de l'existence du contrat d'assurance sur la vie ainsi que de la procédure suivie si aucune réaction de sa part n'intervient.

En l'absence d'intervention du bénéficiaire dans un délai d'un mois à partir de l'envoi du courrier recommandé, ou en cas de retour du courrier recommandé, la procédure de recherche et d'information se termine. Le contrat d'assurance sur la vie est alors qualifié de dormant.

Il en est de même pour les contrats d'assurance sur la vie dont il est impossible soit d'identifier le bénéficiaire soit d'en trouver les coordonnées. Ces contrats d'assurance sur la vie ne doivent pas faire l'objet de l'envoi du recommandé avec accusé de réception visé à l'alinéa 5.

§ 2. L'assureur-vie se voit accorder l'autorisation de requérir auprès de l'administration communale du dernier domicile connu du bénéficiaire d'une assurance sur la vie, les références de sa nouvelle adresse.

L'assureur-vie se voit accorder l'autorisation d'utiliser, suivant une procédure déterminée, en concertation avec la Commission de la protection de la vie privée, le numéro d'identification du Registre national et l'accès aux données du Registre national des personnes physiques, visés à l'article 3 de la loi du 8 août 1983 organisant un

van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen. Zo kan hij de informatie krijgen die hij nodig heeft om de in dit artikel bepaalde verplichtingen na te leven.

De nieuwe adresgegevens van de begunstigde die de levensverzekeraar aldus verkrijgt, mag hij gebruiken in het kader van alle andere contractuele relaties die hij met die persoon heeft op het ogenblik dat het opzoekingswerk wordt verricht.

Art. 5

De levensverzekeraar mag de kosten voor informatieverstrekking en opzoekingswerk aanrekenen.

Onverminderd het sturen van de informatiebrief, zoals bedoeld in artikel 4, § 1, tweede lid, hoeft het opzoekingswerk om de identiteit en/of de adresgegevens van de begunstigde te achterhalen niet te worden verricht voor de levensverzekeringsovereenkomsten die recht geven op een prestatie van 200 euro (geïndexeerd) of minder.

Art. 6

Als de begunstigde van een levensverzekering, ondanks de in artikel 4, § 1, bedoelde informatieprocedure niet reageert, draagt de levensverzekeraar de contractueel opeisbare prestaties van de slapende levensverzekeringsovereenkomsten, verminderd met de opzoekingskosten, over aan de Deposito- en Consignatiekas. Dat gebeurt op het einde van het vierde jaar nadat de levensverzekeraar ervan heeft kennisgenomen dat de prestaties opeisbaar zijn geworden geworden.

Voor de levensverzekeringen waarvan de levensverzekeraar bij de inwerkingtreding van de wet al langer dan vier jaar kennis heeft van de opeisbaarheid van de prestaties, zullen de contractueel opeisbare prestaties worden overgedragen op het einde van de derde maand na de inwerkingtreding van de wet.

De contractueel opeisbare prestaties worden samen overgedragen met het volledige dossier van de slapende levensverzekeringsovereenkomst. Die overdracht maakt een einde aan de contractuele verplichtingen van de levensverzekeraar en hevelt ze over naar de Deposito- en Consignatiekas.

De Deposito- en Consignatiekas houdt de overgedragen contractueel opeisbare prestaties voor onbepaalde tijd voor rekening van de begunstigde bij.

registre national des personnes physiques, aux fins d'obtenir les informations dont ils ont besoin pour exécuter les obligations prévues dans le présent article.

Cependant, dans l'hypothèse où, par ce biais, l'assureur-vie obtient les coordonnées actualisées du bénéficiaire, il peut utiliser cette information dans le cadre de ses autres relations contractuelles existantes au moment de la recherche avec cette personne.

Art. 5

L'assureur-vie peut porter en compte les frais d'information et de recherche.

Sans préjudice de l'envoi du courrier d'information visé à l'article 4, § 1er, alinéa 2, les recherches visant à identifier le bénéficiaire, et/ou à déterminer ses coordonnées, ne doivent pas être réalisées pour les contrats d'assurance sur la vie dont les prestations sont inférieures ou égales à 200 euros (indexés).

Art. 6

Si, malgré la procédure d'information visée à l'article 4, § 1er, l'assurance sur la vie ne fait l'objet d'aucune intervention du bénéficiaire, l'assureur-vie transfère les prestations contractuellement exigibles du contrat d'assurance sur la vie dormant, déduction faite des frais de recherche, à la Caisse des Dépôts et Consignations au terme de la quatrième année de la prise de connaissance par l'assureur-vie du caractère exigible des prestations.

Pour les assurances sur la vie dont l'assureur-vie a pris connaissance de l'exigibilité des prestations depuis quatre années au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi. Ce transfert des prestations contractuellement exigibles a lieu au terme du troisième mois de l'entrée en vigueur de la loi.

Le transfert des prestations contractuellement exigibles s'accompagne du transfert de l'ensemble du dossier relatif au contrat d'assurance sur la vie dormant. Ce transfert met fin aux obligations contractuelles de l'assureur-vie. Ces obligations sont transférées à la Caisse des Dépôts et Consignations.

Les prestations contractuellement exigibles déposées à la Caisse des Dépôts et Consignations y restent détenues pour une durée indéterminée pour compte du bénéficiaire.

Zij brengen intrest op zonder beperking in tijd.

De intrestvoet en de nadere regels hierrond worden door de Koning vastgesteld.

De prestaties kunnen op elk ogenblik door de begunstigde worden opgevraagd.

Art. 7

§ 1. De Deposito- en Consignatiekas houdt een register bij van de slapende levensverzekeringsovereenkomsten waarvan de contractueel opeisbare prestaties aan hem zijn overgedragen overeenkomstig artikel 6. De Kas zorgt ervoor dat elke potentiële begunstigde en het in artikel 8 bedoelde aanspreekpunt toegang krijgen tot dat register. De Koning bepaalt de voorwaarden en de procedure voor de toegang tot het register.

§ 2. In zijn jaarverslag geeft de Deposito- en Consignatiekas een precies overzicht van de slapende levensverzekeringsovereenkomsten die hij beheert.

Art. 8

§ 1. De Koning stelt een aanspreekpunt aan, wiens taak het is om op verzoek van eender welke natuurlijke persoon bij alle levensverzekeraars en bij de Deposito- en Consignatiekas na te gaan of er in het voordeel van die persoon een levensverzekeringsovereenkomst werd gesloten waarvan de prestaties opeisbaar zijn geworden.

§ 2. De Koning bepaalt de voorwaarden en de procedure voor de toegang tot die informatie.

Onder die minimumvoorwaarden vallen, in voorkomend geval, het voorleggen van een overlijdensverklaring van de vermoedelijke verzekeringsnemer en de betaling van 50 euro per aanvraag. Dat bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd op basis van het indexcijfer van de consumtieprijzen.

§ 3. Het aanspreekpunt bezorgt de in § 1 bedoelde aanvraag, binnen veertien werkdagen na de ontvangst ervan, aan de levensverzekeraars en aan de Deposito- en Consignatiekas. De levensverzekeraar of de Deposito- en Consignatiekas die de levensverzekeringsovereenkomst beheert waarop de aanvraag betrekking heeft, neemt binnen dertig werkdagen na het ontvangen van de aanvraag contact op met de aanvrager om hem te bevestigen dat hij de begunstigde is, en hem de demarche mee te delen om de prestaties uitgekeerd te krijgen.

Elles produisent un intérêt, sans limitation dans le temps.

Le taux de l'intérêt ainsi que ses modalités sont fixés par le Roi.

Elles peuvent être réclamées à tout moment par le bénéficiaire.

Art. 7

§ 1er. La Caisse des dépôts et Consignations tient un registre des contrats d'assurance sur la vie dormants dont les prestations contractuellement exigibles lui ont été transférées suivant l'article 6 et en assure l'accès aux bénéficiaires potentiels, ainsi qu'au point de contact, conformément à l'article 8. Le Roi détermine les conditions ainsi que la procédure d'accès à ce registre.

§ 2. Dans son rapport annuel, la Caisse des Dépôts et Consignations présente une situation globale des contrats d'assurance sur la vie dormants qu'elle gère.

Art. 8

§ 1er. Le Roi désigne un point de contact, qui aura pour mission de rechercher, à la demande de toute personne physique, l'existence d'un contrat d'assurance sur la vie contracté en sa faveur et dont les prestations sont exigibles, auprès de l'ensemble des assureurs-vie ainsi qu'auprès de la Caisse des Dépôts et Consignations.

§ 2. Le Roi détermine les conditions ainsi que la procédure d'accès à cette information.

Parmi les conditions minimales, seront prévus, le cas échéant, la production du certificat de décès de l'assuré présumé ainsi que le paiement d'un montant de 50 euros par demande. Ce montant est indexé annuellement en fonction de l'indice des prix à la consommation.

§ 3. Le point de contact transfère, dans les quinze jours ouvrables de sa réception, la demande visée au § 1er aux assureurs-vie ainsi qu'à la Caisse des Dépôts et Consignations. L'assureur-vie ou la Caisse des Dépôts et Consignations qui gère un contrat correspondant à cette demande entre en contact avec son bénéficiaire dans les trente jours ouvrables du transfert de la demande par le point de contact afin de lui confirmer sa qualité de bénéficiaire et de lui indiquer la marche à suivre pour obtenir l'exécution des prestations.

§ 4. Bij het openvallen van een erfenis stelt de notaris de erfgenaam ambtshalve voor om het aanspreekpunt te raadplegen.

§ 5. De Koning bepaalt de betalingswijze van de in § 1 bedoelde opdracht.

Art. 9

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand die volgt op de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, met uitzondering van artikel 4, § 2, tweede en achtste lid, die in werking treden op de eerste dag van de dertiende maand die volgt op hun bekendmaking, en van artikel 9, dat in werking treedt op de tiende dag na zijn bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

14 mei 2008

§ 4. Lors de l'ouverture d'une succession, le notaire propose d'office à l'héritier de procéder à la consultation du point de contact.

§ 5. Le Roi détermine le mode de financement de la mission visée au § 1er.

Art. 9

La présente loi entre en application le premier jour du troisième mois qui suit sa publication au *Moniteur belge* à l'exception des articles 4, § 2, alinéa 2 et 8 qui entrent en application le premier jour du treizième mois qui suit sa publication et de l'article 9 qui entre en vigueur le dixième jour de sa publication au *Moniteur belge*.

14 mai 2008

Jean-Luc CRUCKE (MR)